

ACC. N:R M. 14552: 1-6.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Landskap: Öland Upptecknare: Fritz Carlsson, Alby, Skärbo
Härad: Mönklaby Berättare: " " " "
Socken: Skuttorp Berättarens yrke: f. d. hem. ägare
Uppteckningsår: 1958 Född år 1881 i Lönåsa

Bröllop och bröllopseder. s. 1-6.

Lu F 52

Bröllop och Bröllopsreda

Så länge jag minnes tidsålder, förde brudgummen
själv in bruden i kyrkan. Nigelskringar
har alltid användts. De voro fem, oftast av
någon billig metak, men äro de alltid av
guld. Det kunde för, än fattiga personer
lånade en dyrbare ring av någon anhörig,
till vardags. Ann haffades en liklart billig
ring. Rika personer köpte dyra, breda ringar
under då än fattiga använde i onala, billiga
ringar av järn, eller småring.

Spender har ej hört av sin ej heller insamlings-
till prästen. Brudparth plats vid bröllopsbordet
är alltid dekorerad med blommor, men ingen
tak kläder. ej heller körs någon pån öder
brudparth. Det sammlas alltid en mängd
skäddhyttna, vid bröllop, för att "se bruden".
Brudtårter och marskalkar. Åtföljer brudparth

när de bli utropade, än visa sig, och dessa ha då
alltid ljus i händerna, och tjänsygöra således som
blorshäkare. Denna sed fortleva ännu

Norrna placeras brudparet vid ett särskilt
honorbord. Tillsammans med Tärnor och Marskel-
-ler samt ringbäraren. Brudparets föräldrar
och syskon tar plats närmast brudparets bord.
De Gångsta tar plats efter de andra. För händ-
nag att man "lättinga" sig till bordet men detta
förekommer knappast Norrerna. Maträtterna var-
i kunden drak desamma, som på en annan fint best.
Någon musik under måltiden, eller att man
skulle komma kvar vänta av maten på sin
tallrik, her - vad jag vet - icke förekommer här
Givet till brudparet förekommer alltid och
"Kall" "Bränselpresent" bestående av varjehanda
nyttiga saker, även pöningar, till inköp av present
efter eget val. Dessa presenter överlämnas till

bruden, vid ankamsten till bröllopsgården, Prästen
~~eller prästen~~ fick ingen giva, men till koken kan
hände för, att någon gick omkring med en kass
och sammlade in pengar, någon gång sammlade
pengar på samma sätt till kyrkans välfärd.

Dans förekom alltid vid stora bröllop. Dansen
åppnades av brudparet. Men karlarna, gifta som ogifta
som kunde dansa skilde dansa med bruden, fört
fadern, och bröden, samt övriga släktingar. Brud-
:gummen dansade med brudens söstrar och övriga
släktingar. Tvåtan mellan de gifta, och ogifta
karlarna om brudgummen har ej förekommit här,
ej heller överenskommen mellan ungdomarna
om bänjelag vid bröllop. Moralen har alltid
hållits högt här, bänjelag tillåts ej.

3/ Brudbrödet var bäddat i förväg. Det var
ofta en spröckt träsko under dansdrömmen, för att
den skulle bli en dotter, och ej en pojke, som ju

alltid önskar. Det hände en någon kunning
person, "Läste" sångbladerna för brudparet innan
de kunde ta sig in i brudkammaren. Då de fick
besvärligt då komma i sång. Brudparet brukade
hell enkelt försöka fram på konärtarna.
Om det observerades att de tänkte komma fast
blev de alltid bombarderade med ris, ryg
eller ärtor. Några gäster fick inte följa med här
i vanliga fall bladdades brudbröden av någon
arkivist, moder, eller syster.

4/ Vits brudklädningar har använts här
sedan omkring 1900. Först av de vanliga
svarta. Vid en riktig kronbröllop - om
bruden var mö- lämnades brudbröden
ifall bruden var kavalde. Trodde man att
kronans glans fördunkades, och vederbörlig ömsidig
behöva ömsidig av denna, vilken
ansågs skämtsamt. För säkerhet skulle användas

Stundom myskrona. Man sjöng i en gammal
bräddvisa, på bygghuset

Barna höra så skulldi fin å kar å panna sten
som sola h.m.

Skrona de had ho utå brövaris å söker som hon
får av Ole h.m.

Skrimfakta gladd så de kunne dö. tocken feli
grannlåt h.m.

Lös velt hur de å. h.m. må brua.

En flicka som får barn hade nog svårare att bli
gift. Men efter hande att myskronan
fick användas vid vigsten. På 1800 talen
amig det mycke så annligt att få barn ogift
samt, om bruden "inte gick till tiden". Men om-
= mera föstes ej så mycken upponärks amhet åt saken.

5/ Att bruden skulle ha en peng i sken har jag hört
om talas. Hon skulle då ej behöva vara utan peng i
under äktenskapet. Bruden bladdas för, so

Någon barmesska som sydde brudklädningen
och var sam. då hon i regel sydde alla brudklädningen
och klädde om bruden i altan. Numera seff drager detta
är härprisårskan. Någon län är plaggar brudkam här, ej
användt. En bruden endast fick spegla sig i vatten
här jag ej hört. Åreparten restes för brudpart, och
denna fortgår ännu. Hocke bränne, och björkdragning
företkom ej här, då ingen skog finnes.

Gårdens husfolk pyntade bräddsgården och
preste åreparterna. I hela trakten ungdom
samt även en del äldre samlas i bräddsgården
på kvällen, för att "se bruden". Förvar den brukliga
är de manliga skidåkarna, samlade med
med brännvin. Värden, och någon medhjelpare
kom ut på gården med några flaskor och glas
Den som skulle bjudas fick ett tomt glas i handen,
6/ Eitkot fylldes i av värden. de var alla knepiga
och tyckte om varan. Surade sig till flera supar